

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

45. aicina Komisiju īstenot tādu attīstības politiku, kas ir balstīta uz rezultātiem, nodrošināt, ka palīdzība ir efektīvāka, garantēt ciešāku politikas virzienu saskaņošanu un līdzekļu devēju koordināciju valstu, ES un starptautiskā līmenī, kā arī uzlabot koordināciju ar jaupienākušajiem globālās attīstības dalībniekiem; uzstāj uz to, ka ir jāizveido īpašs fonds, kas risinātu problēmas saistībā ar nepietiekamu pārtikas daudzumu jaunattīstības valstīs, un ir jāsāk apspriežu process, lai risinātu zemes patvaļīgas sagrābšanas problēmu; mudina Komisiju nodrošināt lielāku ES palīdzības efektivitāti, ņemot vērā iespējamās Tūkstošgades attīstības mērķu sistēmas izmaiņas pēc 2015. gada;

Tirdzniecība

46. uzskata, ka savstarpēja un līdzsvarota tirgu atvērtība ir stratēģisks politisks instruments ES iekšējai izaugsmei un nodarbinātībai; uzsver, ka visos sarunu posmos ir svarīgi iesaistīt Parlamentu un paliek pie apņēmības saglabāt daudzpusēju pieeju starptautiskajai tirdzniecībai; uzsver, ka liela nozīme ir daudzpusējai cīņai pret protekcionismu, kas jāpiemēro visiem tirdzniecības nolīgumiem;

47. atbalsta Komisijas ieņemto nostāju visās notiekošajās divpusējās un reģionālajās tirdzniecības sarunās; atzīst, ka ir jāturpina strādāt pie tā, lai panāktu progresu attiecībā uz divpusēju tirdzniecības nolīgumu noslēgšanu ar svarīgiem partneriem;

48. uzsver, ka ir svarīgi visos starptautiskās politikas aspektos integrēt cilvēktiesības, sociālos un vides standartus un korporatīvo sociālo atbildību, kā arī skaidrus noteikumus par Eiropas uzņēmumu atbildīgu rīcību;

*

* *

49. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Brīvprātīgi un bez atlīdzības veikta audu un šūnu ziedošana

P7_TA(2012)0320

Eiropas Parlamenta 2012. gada 11. septembra rezolūcija par brīvprātīgi un bez atlīdzības veiktu audu un šūnu ziedošanu (2011/2193(INI))

(2013/C 353 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 184. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 1. pantu „Cilvēka cieņa” un 3. pantu „Tiesības uz personas neaizskaramību”, kurā noteikts „aizliegums izmantot cilvēka ķermeni un tā daļas kā peļņas avotu”,
- ņemot vērā Komisijas otro ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par brīvprātīgu un bezmaksas audu un šūnu ziedošanu (COM(2011)0352),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/53/ES par transplantācijai paredzētu cilvēku orgānu kvalitātes un drošības standartiem ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ OV L 207, 6.8.2010., 14. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

- ņemot vērā tā 2010. gada 19. maija rezolūciju par Komisijas paziņojumu: Rīcības plāns orgānu ziedošanas un transplantācijas jomā (2009.–2015.). Ciešāka sadarbība starp dalībvalstīm ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulu (EK) No 1394/2007 ⁽²⁾ par uzlabotas terapijas zālēm un grozījumiem Direktīvā 2001/83/EK un Regulā (EK) Nr. 726/2004,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/23/EK par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei, testēšanai, apstrādei, konservācijai, uzglabāšanai un izplatīšanai ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2006. gada 8. februāra Komisijas Direktīvu 2006/17/EK ⁽⁴⁾, ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/23/EK par noteiktām tehniskajām prasībām cilvēka audu un šūnu ziedošanai, ieguvei un testēšanai,
 - ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas pamatprincipus par cilvēka šūnu, audu un orgānu transplantāciju,
 - ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par cilvēktiesībām un biomedicīnu un tās papildprotokolu par cilvēka orgānu un audu transplantāciju,
 - ņemot vērā Oviedo Konvenciju par cilvēktiesībām un biomedicīnu un tās papildprotokolu par cilvēka orgānu un audu transplantāciju,
 - ņemot vērā Eiropas datus par audu, hematopoētisko cilmes un reproduktīvo šūnu ziedošanu un transplantācijas darbībām, kas iekļauti Eiropas Reģistra par orgāniem, audiem un šūnām 2010. gada ziņojumā,
 - ņemot vērā 2005. gada 10. marta rezolūciju par cilvēka olšūnu tirdzniecību ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0223/2012),
- A. tā kā ziedotie audi un šūnas, piemēram, āda, kauli, cīpslas, radzenes un hematopoētiskās cilmes šūnas, aizvien vairāk tiek izmantotas ārstēšanā un kā izejviela uzlabotas terapeitiskās iedarbības zālēm (ATMP); tā kā Direktīva 2004/23/EK nosaka, ka dalībvalstīm ir jātiecas uz mērķi nodrošināt brīvprātīgu un bezmaksas audu un šūnu ziedošanu un arī uz mērķi panākt, ka audu un šūnu ieguve tiek veikta, ievērojot bezpeļņas principu; tā kā šis ir skaidri noteikts juridisks pienākums, un gadījumos, kad dalībvalsts pārkāpj minēto principu, var tikt ierosināta pārkāpumu tiesvedība;
- B. tā kā saskaņā ar Direktīvas 2004/23/EK 12. panta 1. punktu dalībvalstis ik pēc trim gadiem iesniedz Komisijai ziņojumu par brīvprātīgas un bezmaksas ziedošanas praksi;

⁽¹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 65. lpp.

⁽²⁾ OV L 324, 10.12.2007., 121. lpp.

⁽³⁾ OV L 102, 7.4.2004., 48. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 38, 9.2.2006., 40. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 251. lpp.

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

- C. tā kā 27 no 29 ziņotājvalstīm ir pieņemti noteikumi (saistoši vai nesaistoši), kas reglamentē brīvprātīgas un bezmaksas audu un šūnu ziedošanas principu;
- D. tā kā 13 valstīs ir izstrādāti pamatprincipi attiecībā uz iespēju nodrošināt kompensāciju vai stimulus audu un šūnu donoriem;
- E. tā kā 19 valstīs ziņo, ka tās nodrošina kompensāciju vai stimulus dzīvām audu un šūnu (izņemot reproduktīvās šūnas) donoriem;
- F. tā kā 14 valstīs nodrošina kompensāciju vai stimulus par reproduktīvo šūnu ziedošanu;
- G. tā kā četras valstīs nodrošina kompensāciju vai stimulus mirušo donoru radniekiem;
- H. tā kā sabiedrības izpratnes veicināšana un saprotamas, atbilstošas, zinātniski pamatotas un neapstrīdamas medicīniskās informācijas izplatīšana valstu un Eiropas līmenī, jo īpaši pacientu tuvinieku vidū, ir ļoti svarīga, lai panāktu sabiedrības atbalstu un lai paaugstinātu audu un šūnu ziedošanas rādītājus;
- I. tā kā ir jānosaka aizliegums reklamēt vajadzību pēc cilvēka audiem un šūnām vai to pieejamību, piedāvājot vai prasot finansiālu atlīdzību vai līdzvērtīgu labumu;
- J. tā kā 11 valstīs ir ieviesta oficiāla politika, kuras mērķis ir veicināt audu un šūnu pietiekamību, bet 17 citas valstīs tādā pašā nolūkā, proti, nodrošināt valstī cilvēka audu un šūnu rezerves, ir noslēgušas divpusējus nolīgumus;
- K. tā kā arī no ētiskā viedokļa ir ārkārtīgi svarīgi nodrošināt, ciktāl tas iespējams, audu un šūnu pietiekamu piegādi medicīniskām vajadzībām; tā kā šī piegāde ir jāpārvalda pilsoņu interesēs un tāpēc jāuzrauga valsts iestādēm;
- L. tā kā lielākajā daļā ziņotājvalstu audu un šūnu savākšanu/piegādi veic valsts struktūras, vai arī tiek izmantota duāla sistēma, kurā darbojas gan privātās, gan valsts struktūras;
- M. tā kā cilvēka audu un šūnu ieguvī veic personas, kuras ir veiksmīgi apguvušas apmācību programmu, ko noteicis klīniskais personāls, kas specializējas uz iegūstamajiem audiem un šūnām, vai arī audu centrs, kam atļauts veikt ieguvī;
- N. tā kā audu un šūnu izņemšanu saņēmēju labā var veikt vienīgi tad, ja ir izpildīti divi nosacījumi: tie tiek izņemti medicīniskiem vai zinātniskiem un terapeitiskiem mērķiem un visas izņemtās ķermeņa daļas tiek ziedotas, nesaņemot par to atlīdzību;
- O. tā kā uz audu un šūnu izņemšanu būtu jāattiecinā šādi principi: anonimitāte (izņemot gadījumus, kad no dzīva cilvēka tiek ņemti audi un šūnas, ko paredzēts transplantēt kādam radniekam), bezmaksas ziedošana, piekrišana, pienākums transplantācijai paredzētos orgānus taisnīgi sadalīt starp pacientiem un drošums donoru un saņēmēju veselībai;
- P. tā kā audus un šūnas var izņemt tikai tad, ja donors pirms tam ir par to pietiekami informēts un rakstveidā brīvi devis savu piekrišanu; tā kā šo piekrišanu jebkurā brīdī var atsaukt bez īpašu formalitāšu ievērošanas;

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

- Q. tā kā audu un šūnu izmantošana transplantēšanai cilvēka organismā rada saņēmējam slimību pārnesšanas risku; tā kā šo risku var mazināt, rūpīgi izvēloties donorus pirms audu un šūnu ņemšanas, pamatojoties uz riska un ieguvumu analīzi un izvērtējot potenciālos donorus, pārbaudot un pārbaugot katru ziedojumu un procedūru piemērošanu audu un šūnu ieguvei saskaņā ar noteikumiem un procesiem, kas noteikti un atjaunināti atbilstoši vislabākajiem pieejamiem zinātniskajiem ieteikumiem;
- R. tā kā dažu audu un šūnu ziedošana nopietni apdraud donoru; un tā kā šis apdraudējuma risks ir jo īpaši augsts olšūnu ziedošanas gadījumā, jo, lai sagatavotu ziedojamās olšūnas, ir jāveic hormonu terapija;
- S. tā kā ES Pamattiesību harta, kurā ir izklāstīti ES pamatprincipi un kura pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir ieguvusi tiesiski saistošu spēku, aizliedz izmantot cilvēka ķermeni un tā daļas kā peļņas avotu;
- T. tā kā būtu vēlams, lai visām dalībvalstīm būtu saistoši noteikumi šā ētikas principa īstenošanai, tostarp izmantojot krimināltiesības;
- U. tā kā joprojām pastāv bažas par to, vai šis ētikas princips ir savienojams ar noteikta veida kompensāciju, kuru izmaksā saistībā ar ziedošanu, jo īpaši gadījumos, kad šādu kompensāciju izmaksā mirušu donoru radniekiem;
- V. tā kā bezmaksas ziedošana ir ne tikai ētikas princips, bet arī priekšnosacījums donora un saņēmēja veselības aizsardzībai, jo ziedošanas saistība ar lielām naudas summām var mudināt donoru riskēt un neatklāt ar risku saistītus viņa/viņas anamnēzes datus;
- W. tā kā ir daudz pierādījumu tam, ka daudziem pacientiem ir sekmīgi veikta nabassaites asiņu cilmes šūnu alogēnā transplantācija, un tā kā ir pieejami arī nopietni ziņojumi par to, ka dažos gadījumos veiksmīgs rezultāts var būt arī autologajai terapijai ar minētajām šūnām;
- X. tā kā respektabli plašsaziņas līdzekļi pauž viedokli, ka bezmaksas ziedošanas princips audu un šūnu ziedošanas jomā aizvien tiek pārkāpts;
- Y. tā kā iespējas nodrošināt šūnu un audu izsekojamību no donora līdz saņēmējam un otrādi un šūnu un audu dzīvo donoru un saņēmēju ilgtermiņa apsekošana ir galvenie drošuma un kvalitātes nodrošināšanas faktori;

1. atzinīgi vērtē to, ka ir publicēts otrais ziņojums par brīvprātīgu un bezmaksas audu un šūnu ziedošanu, kas liecina, ka nolūkā īstenot bezmaksas ziedošanas principu dalībvalstis ir daudz darījušas, tomēr tajā arī norādīts, ka darāmā joprojām ir daudz;

2. ar bažām konstatē, ka puse dalībvalstu norāda uz pastāvīgu cilvēka audu un šūnu trūkumu, jo īpaši kaulu smadzeņu, dzimumšūnu un tādu audu trūkumu kā radzene un āda; uzskata, ka būtu jāpārskata patlaban īstenotā politika un spēkā esošie tiesību akti, jo tie nav atbilstoši, lai risinātu pašpietiekama audu un šūnu nodrošinājuma problēmu Eiropas Savienībā;

Bezmaksas ziedošana, piekrišana un veselības aizsardzība

3. uzsver, ka ziedošanai vajadzētu būt brīvprātīgai, bezmaksas un anonīmai (izņemot gadījumus, kad no dzīva cilvēka tiek ņemti audi un šūnas, ko paredzēts transplantēt kādam radniekam), un tā ir jāreglamentē, izmantojot aizsardzību nodrošinošas tiesību un ētikas normas, kas aizsargā personas neaizskaramību;

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

4. aicina dalībvalstis ieviest pasākumus, kuru mērķis ir aizsargāt dzīvos donorus un nodrošināt, ka ziedošana tiek veikta anonīmi (izņemot gadījumus, kad no dzīva cilvēka tiek ņemti audi un šūnas, ko paredzēts transplantēt kādam radniekam), brīvprātīgi, pēc apzinātas un brīvprātīgas piekrišanas došanas un bez atlīdzības;
5. aicina Komisiju cieši pārraudzīt notikumu gaitu dalībvalstīs, rūpīgi izskatīt visus pilsoniskās sabiedrības pārstāvju vai plašsaziņas līdzekļu ziņojumus par bezmaksas ziedošanas principa pārkāpumiem un atbilstoši rīkoties, tostarp vajadzības gadījumā sākot pārkāpuma tiesvedību;
6. uzskata, ka tas ir ārkārtīgi svarīgi, lai visas dalībvalstis skaidri definētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem var piešķirt taisnīgu un samērīgu finansiālu kompensāciju, paturot prātā, ka kompensācija nekādā ziņā nepārsniedz summu, kura sedz ar audu un šūnu ziedošanu saistītos izdevumus, piemēram, ceļa izdevumus, zaudētus ienākumus vai medicīniskas izmaksas, kas saistītas ar medicīnisko procedūru un iespējamām blaknēm, tādējādi aizliedzot jebkādu finansiālu stimulus un nepieļaujot zaudējumus potenciālajam donoram; šādu kompensāciju piešķiršanai jābūt pārredzamai, un tā regulāri jāpārbauda;
7. aicina Komisiju ziņot par praksi un kritērijiem, ko dalībvalstis patlaban izmanto, piešķirot kompensācijas dzīviem donoriem, jo īpaši olšūnu ziedošanas jomā;
8. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka jebkura kompensācija, ko izmaksā donoriem, atbilst ētikas principiem; iesaka īpašu uzmanību pievērst šim jautājumam gadījumā, ja kompensācija netiek izmaksāta donoram, bet gan donora ģimenei pēc viņa nāves;
9. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka dzīvus donorus izvēlas, pamatojoties uz viņu veselības stāvokļa un slimību vēstures novērtējumu, vajadzības gadījumā ietverot arī psiholoģisko novērtējumu, ko, pamatojoties uz riska un ieguvumu analīzi, veic kvalificēti un apmācīti speciālisti;
10. aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai aizsargātu aizbildnībā esošas nepilngadīgas personas un pieaugušos attiecībā uz audu un šūnu ņemšanu;

Anonimitāte, izsekojamība, pārredzamība un informēšana

11. uzsver, ka pārredzamības un drošuma principi ir ļoti svarīgi, lai panāktu augsta līmeņa sabiedrības atbalstu ziedošanai; mudina dalībvalstis strādāt pie tā, lai izveidotu pārredzamu ziedošanas sistēmu, kas ir droša donoriem un saņēmējiem;
12. prasa visām dalībvalstīm izstrādāt noteikumus, kas ļauj nodrošināt cilvēka audu un šūnu izsekojamību no donora līdz pacientam un otrādi, kā arī sistēmu, ar ko regulē cilvēka audu un šūnu importu no trešām valstīm un kas nosaka līdzvērtīgu kvalitātes un drošuma standartus;
13. aicina dalībvalstis aktīvāk pievērsties sabiedrības informēšanas un izpratnes veidošanas kampaņu īstenošanai, lai veicinātu audu un šūnu ziedošanu un nodrošinātu viegli saprotamas, atbilstošas, zinātniski pamatotas un neapstrīdamas medicīniskās informācijas un tādu datu sniegšanu, kas ļauj sabiedrībai izdarīt apzinātu izvēli; uzsver, ka donoriem būtu jāsniedz pilnīga informācija par šajā procesā izmantotajām procedūrām un par to morālajām, psiholoģiskajām, medicīniskajām un sociālajām sekām;
14. aicina dalībvalstis īstenot koordinācijas pasākumus, lai novērstu dzimumšūnu melnā tirgus veidošanos internetā, jo šāds tirgus gan apdraud šūnu kvalitāti un drošumu, gan rada juridiskas, ētiskas un sabiedrības veselības aizsardzības problēmas;

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

Labākās prakses apmaiņa un Eiropas un starptautiskās sadarbības stiprināšana

15. aicina dalībvalstis veicināt labas prakses apmaiņu, jo īpaši attiecībā uz audu un šūnu piegādi, audu un šūnu kvalitātes aizsardzību pārvadāšanas laikā, izpratnes par ziedošanu palielināšanu un veselības aprūpē strādājošo apmācību;

16. sagaida, ka visas dalībvalstis izveidos valsts audu un šūnu bankas;

17. aicina izstrādāt Eiropas standartus un prasības, kas piemērojami privātajām audu un šūnu bankām;

18. uzskata — lai īstenotu ētisko prasību nodrošināt pietiekamu piegādi, Komisijai un dalībvalstīm būtu jāapsver iespēja izveidot Eiropas mēroga donoru un potenciālo saņēmēju datubāzi, lai vispārēju interešu vārdā pārvaldītu piegādi un, ja iespējams, izvairītos no situācijas, kad orgānu trūkst;

19. uzskata, ka divpusējie nolīgumi ir ļoti svarīgi, lai atbalstītu tās valstis, kuras saskaras ar audu un šūnu trūkumu vai kurām nav savu donoru orgānu, un lai nodrošinātu brīvāku informācijas plūsmu attiecībā uz audiem un šūnām starp valstīm;

20. īpaši atzinīgi Eiropas kontekstā vērtē *Eurocet* nozīmi šajā jomā, kuram ir bijusi būtiska loma, darbojoties kā centrālajai Eiropas datubāzei attiecībā uz datu vākšanu par audu un šūnu ziedošanas un transplantācijas darbībām; aicina dalībvalstu iestādes stiprināt savu sadarbību ar *Eurocet*, lai vienotos par turpmākiem kopīgiem standartiem attiecībā uz šūnu un audu ziedošanu un tādējādi ļautu veselības aprūpes profesionāļiem veiksmīgāk atrast atbilstīgas šūnas un audus Eiropas iedzīvotājiem;

21. aicina dalībvalstis apsvērt visas iespējamās iespējas, lai paplašinātu starptautisko sadarbību šajā jomā, īpaši attiecībā uz potenciālo hematopoētisko cilmes šūnu izmantošanu;

Nabassaites asiņu un cilmes šūnas

22. atzīst nozīmīgos zinātnes sasniegumus nabassaites asiņu jomā, kura piedāvā daudzsološu ārstēšanas alternatīvu daudzu slimību, tostarp bērnu slimību, ārstēšanā;

23. norāda, ka patlaban klīniskie pētījumi, kuros izmanto nabassaites asiņu cilmes šūnas ārstēšanai, kas nav saistīti ar hematoloģiskām slimībām, galvenokārt tiek veikti ārpus Eiropas Savienības, tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis veikt atbilstošus pasākumus, lai izstrādātu regulējumu, kas varētu uzlabot nabassaites asiņu cilmes šūnu paplašinātu pieejamību;

24. pauž nožēlu par to, ka patlaban Eiropas Savienībā nabassaites asiņu cilmes šūnas tiek saglabātas tikai 1 % no visiem jaundzimušajiem; līdz ar to uzsver, cik svarīgi ir mātei ziedot nabassaites asinis un audus dzimšanas brīdī bankām, kuras ievēro kopējos darbības un ētikas standartus, lai palīdzētu ārstēt slimības un veikt turpmākus pētījumus šajā jomā; uzsver, ka izsekojamībai ir jābūt vienam no priekšnosacījumiem šo banku darbības atļaušanai vietējā vai Eiropas līmenī; uzsver, ka šādās bankās glabāta materiāla piešķiršanai ir jābūt taisnīgai, vienlīdzīgai, nediskriminējošai un pārredzamai;

25. norāda, ka valsts šūnu bankām ir jāveic vajadzīgie datu konfidencialitātes aizsardzības pasākumi, lai izsekojamības prasību saskaņotu ar vajadzību aizsargāt donora tiesības, piemēram, tiesības uz medicīniskās informācijas konfidencialitāti un privātumu;

26. uzskata, ka jāturpina veicināt alogēno nabassaites asiņu ziedojumi ārpus ģimenes loka neatkarīgi no tā, vai materiāls tiek glabāts valsts vai privātajā bankā, nodrošinot, ka glabātie nabassaites asiņu paraugi tiek reģistrēti Pasaules Kaulu smadzeņu donoru (BMDW) datubāzē un ir pieejami ikvienam saderīgam pacientam, kuram tie vajadzīgi;

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

27. norāda, ka šādu ziedojumu var veikt, ja māte pirms tam ir par to informēta un ir rakstveidā brīvi devusi tam savu piekrišanu, un ka šo piekrišanu jebkurā brīdī pirms ziedojuma veikšanas var atsaukt bez īpašu formalitāšu ievērošanas;
28. aicina dalībvalstis veicināt izpratni par nabassaites asiņu valsts bankām, organizējot informācijas kampaņas, kas varētu notikt, piemēram, pirmsdzemdību nodarbībās, un ierosina to saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas noteikumiem;
29. uzskata, ka vīriešiem un sievietēm ir jābūt informētiem par pieejamām iespējām, kas saistītas ar nabas saites asiņu ziedošanu, piemēram, valsts vai privātām glabāšanas iespējām, ziedošanu autologiem vai heterologiem mērķiem vai pētījumiem; uzskata, ka jāsniedz visaptveroša, objektīva un precīza informācija par nabassaites asiņu banku priekšrocībām un trūkumiem;
30. aicina dalībvalstis vienlaikus arī labāk aizsargāt vecāku tiesības uz informētu piekrišanu un izvēles brīvību attiecībā uz nabassaites asiņu cilmes šūnu saglabāšanas praksi;
31. ierosina dalībvalstīm apsvērt iespēju attiecībā uz valsts un privātajām nabassaites asiņu bankām pieņemt un ieviest darbības un ētikas standartus, kas nodrošina, ka tiek ievērots princips, kas nepieļauj cilvēka ķermeņa un tā daļu komercializēšanu, un nodrošina izsekojamību;
32. sagaida, ka visas dalībvalstis izveidos vismaz vienu valsts cilmes šūnu banku;
33. prasa atjaunināt atzinumu „Nabassaites asiņu uzglabāšana bankās: ētiskie aspekti”(Atzinums Nr. 19), ko 2004. gadā dabaszinātņu ētikas un jauno tehnoloģiju Eiropas grupa sniedza saistībā ar norisēm nabassaites asiņu cilmes šūnu saglabāšanas jomā, un uzsāktajiem klīniskajiem pētījumiem par nabassaites asiņu cilmes šūnu izmantošanu;
34. aicina dalībvalstis izveidot tādu dzemdību centru teritoriālo tīklu, kuriem ir tiesības veikt nabassaites asiņu ieguvī, lai nodrošinātu nabassaites asiņu pieejamību visās blīvi apdzīvotajās vietās;
35. prasa nodrošināt, ka, izstrādājot un īstenojot vecākiem paredzētās valsts informācijas kampaņu stratēģijas, valsts iestādes apspriežas ar visām bankām, kuras ievēro ar nabassaites asiņu ieguvī un saglabāšanu saistītos ES normatīvos standartus;
36. aicina izstrādāt Eiropas standartus un prasības, kas piemērojamas privātajām cilmes šūnu bankām;
37. norāda, ka dažās dalībvalstīs jau ir pieejami valsts un privātā sektora sadarbības modeļi un iespējas, un mudina valsts un privātās nabassaites asiņu bankas cieši sadarboties, lai paaugstinātu valsts, Eiropas un starptautisko nabassaites asiņu un audu paraugu pieejamību; aicina dalībvalstis pienācīgi reglamentēt gan valsts, gan privāto banku darbību un nodrošināt pilnīgu pārredzamību un nabassaites asiņu drošību, uzsvērot, ka bankām ir jānodrošina tāda darbības prakse, kas ir atklāta un kurā ir stingri ievēroti noteikumi attiecībā uz dalīšanos ar informāciju, lai tādējādi nodrošinātu pēc iespējas lielāku labumu pacientiem;
38. uzsver neinvazīvu procedūru izstrādi cilmes šūnu ieguvei, izmantojot perifēro asins cilmes šūnu savākšanu (PBSC);
39. uzskata, ka dalībvalstīm jāapsver iespēja palielināt kaulu smadzeņu un perifēro asins cilmes šūnu donoru skaitu, uzlabojot vietējo kaulu smadzeņu donoru reģistru tā, lai, izmantojot arī citu valstu reģistru resursus, ar BMDW datubāzes starpniecību ikvienam pacientam, kam vajadzīga cilmes šūnu transplantācija, būtu vislielākās iespējas atrast saderīgu donoru;

Otrdiena, 2012. gada 11. septembris

40. aicina dalībvalstis izstrādāt programmas, kas mudina mazākumtautību etniskās grupas ziedot audus un šūnas valsts bankām, lai veiksmīgi risinātu donoru orgānu trūkumu šajā grupā;

41. uzsver, ka lēmumi atļaut, aizliegt vai regulēt pētījumus ar cilvēka embrionālajām cilmes šūnām un *in vitro* apaugļošanu ir dalībvalstu kompetence, tomēr, pieņemot šos lēmumus, dalībvalstīm ir jāņem vērā Direktīvā 2004/23/EK izklāstītie noteikumi, tostarp kvalitātes un drošuma noteikumi un noteikumi, kas saistīti ar bezmaksas ziedošanas principu; norāda, ka Eiropas Savienības kompetences šajā jomā ir ierobežotas un ka, īstenojot šīs kompetences, tai ir jāievēro Pamattiesību hartā izklāstītie un Eiropas Savienības Tiesas spriedumos piemērotie principi;

42. aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk ierosināt Direktīvas 2004/23/EK pārskatīšanu, lai saskaņotu to ar principiem, kuri reglamentē orgānu ziedošanu, kas noteikta Direktīvā 2010/45/ES, un ņemt vērā jauno tiesisko situāciju, ko radījusi Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kā arī zinātnes sasniegumus, nozares dalībnieku praktisko pieredzi un šī ziņojuma ieteikumus;

43. aicina arī Komisiju ierosināt Regulas(EK)1394/2007 pārskatīšanu, lai iekļautu tajā noteikumu, kas līdzīgi Direktīvā 2010/45/ES noteiktajam paredz bezmaksas ziedošanas principa piemērošanu, un ņemtu vērā problēmas, kas radušās saistībā ar regulas īstenošanu, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem;

*

* *

44. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Sieviešu loma videi draudzīgā ekonomikā

P7_TA(2012)0321

Eiropas Parlamenta 2012. gada 11. septembra rezolūcija par sieviešu lomu videi draudzīgā ekonomikā (2012/2035(INI))

(2013/C 353 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. pantu un 3. panta 3. punkta otro daļu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (LES) 8. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 23. pantu,

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 20. jūnija paziņojumu „Rio +20 konference: virzība uz „zaļo” ekonomiku un labāku pārvaldību” (COM(2011)0363),

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 8. marta paziņojumu „Ceļvedis virzībai uz konkurētspējīgu ekonomiku ar zemu oglekļa dioksīda emisiju līmeni 2050. gadā” (COM(2011)0112),

— ņemot vērā Komisijas 2011. gada 11. februāra Komisijas dienestu darba dokumentu „Ziņojums par progresu vīriešu un sieviešu līdztiesības jomā 2010. gadā” (SEC(2011)0193),